

sideordnede med den udgør en Helhed, er Paastanden rigtig, men set i Forbindelse med de trufne Foranstaltninger i hele den Ernæringspolitik og Forsyningspolitik, der er ført, er Paastanden ganske urigtig. Naar man ser Paastanden i Forbindelse med de paa Foderstofmarkedet trufne Foranstaltninger og de Foranstaltninger, der er trufne i Retning af Eksportforbud for Raavarer — Byg udgør i væsentlig Grad Raavare i denne Produktion —, er den ganske urigtig, for Forholdet er, at disse Foranstaltninger giver Svineproducenterne fuldt Vederlag for den Byrde, de bærer ved Maksimalprisen paa Flæsk. Og naar man saa taler om, at denne Byrde vender den tungeste Ende nedad mod de mindre Jordbrugere, er denne Paastand set i Forbindelse med det følgende lige saa urigtig. Jeg skal nævne enkelte Eksempler som Bevis paa det, jeg her siger. Hvis man opretholder Forbudet mod Udførsel af Byg, som jo i væsentlig Grad er dikteret af Hensynet til, at Beholdningerne kan blive herhjemme, saa at Priserne kan holdes nede og Flæskeproduktionen foregaa under de bedst mulige Vilkaar, vil denne Foranstaltning ramme Bygproducenterne langt haardere, end Flæskemaksimalpriserne rammer Flæskeproducenterne. Naar Byg i Øjeblikket i Tyskland betales med 40 Mk., vil det sige, at den hjemlige Pris er langt under, hvad der kan faas for Byggen udenfor Landets Grænser, og at de store Kornproducenter maa give Afkald paa en Fortjeneste, som er langt større end den, det forlanges, at Flæskeproducenterne skal give Afkald paa. I denne Forbindelse vil jeg ogsaa gøre opmærksom paa, at det under Hensyn til de vanskelige Tider herhjemme betyder overordentlig meget for Fremtiden, at Produktionen opretholdes. For Fremtidens Skyld, tror jeg, det betyder overordentlig meget.

Medens jeg er ved Foderstofferne, kunde jeg have Lyst til at gøre et Par Bemærkninger om Handelen paa dette Omraade. Anledningen er et Replikskifte, der forleden Dag fandt Sted mellem det ærede Medlem fra Horsens (Hans Nielsen), det ærede Medlem fra Næstved (Andreasen) og det ærede Medlem fra Sæby (Pinstrup). Vor Foderstofhandel har ogsaa i det Aar, der er gaaet, været overordentlig abnorm. I det første halve Aar af Krigen gik Foderstofpriserne op i en Højde, vi neppe nogen Sinde har kendt Mage til herhjemme, til Trods for, at Indkøbene var foretagne til langt billigere Priser. Den

eneste Modvægt mod den voldsomme og glubske Stigning, vi havde herhjemme, var Andels-Foderstofforeningerne. Disse var i Følge det Princip, de handler efter, ude af Stand til at indvirke paa Priserne for andre end deres egne Medlemmer, og naar jeg har tilladt mig en enkelt Gang at kritisere det Princip, som Andels-Foderstofforeningerne handlede efter, er det ud fra den Betragtning, at jeg synes, at de i saadanne Tider, som vi da var i, burde have lagt et mere samfundsmæssigt Syn til Grund for deres Forretningsgang, end de gjorde. Forholdet var efter min Mening det, at Jydsk Andels-Foderstofforretningens egne Medlemmer i det første halve Aar af Krigen og til langt hen paa Vinteren var underkastede meget forskelligartede Priser. Jeg kan ikke bevise noget i Retning af, at det var de mindre Jordbrugere blandt Medlemmerne, der maatte give de højeste Priser paa Foderstoffer, men jeg har en til Vished grænsende Formodning om, at det rigtige Forhold er saadan, at naar man handler paa den Maade, at man udbyder en Vare paa 3 Dage, og den Vare da først kommer til Aflastning herhjemme maaske 3 Maaneder frem i Tiden, vil alle de, der har købt Varerne paa Levering senere hen i det halve Aar, hvad jeg gentagne Gange har nævnt, faa en langt billigere Vare end de, der har købt til Dagspriser. Vi har i hvert Fald haft det Tilfælde, at Andels-haverne i samme Forening kunde købe af den samme Ladning med en Prisforskel af 10 Kr. pr. 100 Kilo Majs. Naar Forholdet tillige er saaledes, at man fordeler Overskuddet efter de indkøbte Varepartier og ikke efter Prisen, er dette efter min Synsmaade overordentlig uheldigt, bortset fra, at jeg mener, at i Tider som disse maa de store og stærke Andelsorganisationer lægge et samfundsmæssigt Syn til Grund for deres Forretningsgang.

Jeg nævner dette, fordi man, saa længe en Forretningsgang er saaledes, som den nu er i vore Andels-Foderstofforretninger, ikke kan vente nogen Haandsrækning fra deres Side i Retning af at holde Prisen nede i det rimelige. Dette vilde have medført, at hvis Regeringens Foranstaltninger med Hensyn til Foderstoffer ikke var trufne, vilde Forholdene for det danske Landbrugs Svineproducenter have været overordentlig meget uheldigere, end det nu har været Tilfældet. Da Regeringens Foranstaltninger blev truffet overfor Kornimportørerne i Retning af, at Varerne skulde føres ind i det Omfang, de var indkøbte, havde det en overordentlig heldig Virkning